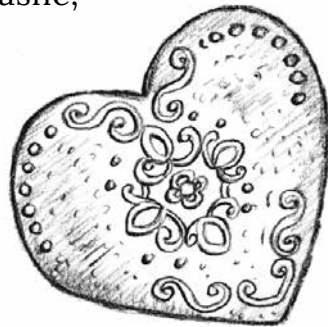

„**M**mm, tuhle vůni miluju!“ nasála Lotta „**M**lačně vzduch, když babička vytáhla z trouby další plech vánočních perníčků, kterým se v Norsku říkalo *pepperkaken*. „Upekla jsi jich strašně moc! To na tu oslavu dorazí tolik lidí?“

Mormor přikývla. „Všichni příbuzní. Jedna moje sestřenice dokonce přiletěla s rodinou až z Ameriky!“ Pak rychle přelétla pohledem plech. „Tyhle vypadají úžasně, vid', Lotto?“

Lottina maminka se rozesmála: „Až je škoda je sníst!“

Maminka zdobila hotové perníčky ornamenty složenými z vlnek a kudrlinek, nad kterými Lottě přecházel zrak, měla ale pocit, že by

se maminka neměla s tou polevou tak párat, protože jinak to všechno do večera jistojistě nestihnou.

„Podívej!“ vykřikla Mormor, když vyhlédla z okna. „Tamhle jde tvůj tatínek s Tomasem!“

„A nesou vánoční stromeček?“ vypískla Lotta nedočkavě.

Když před dvěma dny přijeli k prarodičům, bylo Lottě divné, že doma nemají žádný stromek. Usoudila tedy, že v Norsku asi tuhle tradici nedodržíjí, což jí přišlo ještě divnější, protože v téhle zemi rostly smrky na každém kroku a všude zářily vánoční ozdoby.

Ale dnes ráno jí strýček Tomas vysvětlil, že za skutečný začátek Vánoc se v Norsku považuje 23. prosinec, označovaný jako Lillejuleaften, tedy Malý Štědrý den. A vánoční stromeček se v domácnostech staví a zdobí teprve v tento den.